

Parc Natural Cadí-Moixeró

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Pirineus
Emplaçament Ocupa part del pre-Pirineu.

Coordenades:

Latitud: 42.30807
Longitud: 1.87968
UTM Est (X): 407666
UTM Nord (Y): 4684589

Classificació

Número de fitxa 08016-61
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: Decret 353/1983, de 15 de juliol
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Oficina Gestora del Parc, c/ de la Vinya, 1. 08695 BAGÀ
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 02/02/2004 - 01:00

Descripció

El parc inclou municipis de tres comarques: Alt Urgell, Cerdanya i Berguedà, amb un total de 17 municipis. Abasta les serres del Cadí, del Moixeró, i els massissos de la Tosa i del Puigllançada; amb altituds entre 800 i 2.647 m del puig de la Canal Baridana. Aquesta barrera muntanyosa pertany al Pre-Pirineu català, amb un relleu esquerp que es suavitza cap a la vall cerdana. És el segon espai natural protegit que ocupa major superfície, aproximadament 413 km². La principal característica és la biodiversitat d'espècies i hàbitats que hi viuen, així com els seus paisatges de muntanya i els diferents microclimes que podem trobar. És un bon representant de les muntanyes alpines, amb alguns trets mediterranis. La gran diversitat de paisatges presenten zones altitudinals típiques que van des de l'estatge basal mediterrani fins a prats alpins, passant pels boscos submediterranis, fagedes, boscos boreals de pi roig i boscos de coníferes de pi negre i avet. Destaca també per un poblament faunístic de notable diversitat i la presència d'espècies animals rares a Catalunya (gall fer, picot negre, pardal d'ala blanca, esparver d'estany, marta i gat fer). També hi ha presència de cérvol, isard i cabirol, així com diversitat de fauna invertebrada.

Observacions:

Mapa Comarcal de Catalunya: El Berguedà, E/ 1:50.000. Institut Cartogràfic de Catalunya. Edició de l'any 1994.

Història

Amb el Decret 353/1983, de 15 de juliol, es crea el Parc Natural del Cadí-Moixeró, que inclou dins els seus límits el massís del Pedraforca, que ja havia estat declarat Paratge Natural d'Interès Nacional l'any 1982. La protecció d'aquest territori es va iniciar l'any 1932 amb una proposta de la Generalitat Republicana de conservació de la zona, posteriorment la Diputació de Barcelona torna a plantejar la protecció fent un parc de l'Alt Berguedà l'any 1963. L'any 1966 es crea per la Llei 13/66, de 31 de maig, la Reserva nacional de caça del Cadí, amb l'objectiu de regular la caça i promoure poblacions, fet que va permetre la vetlla del territori amb guàrdies forestals. El parc ha estat declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) per la Unió Europea; així com hi ha 30 hàbitats i 30 espècies de flora i fauna protegides a nivell europeu (Directiva 92/43/CEE hàbitats), que ha permès que s'inclouï en la Xarxa Natura 2000 d'espais naturals protegits europeus. La Oficina del Parc Natural del Cadí -Moixeró que el gestiona es troba a Bagà. Els objectius principals del parc natural és garantir la conservació dels seus valors naturals i la preservació dels seus hàbitats per al futur, tot això compaginat amb les activitats humanes. Així el parc a més promou activitats que permeten el seu coneixement, a més de totes aquelles relacionades amb la protecció.

Bibliografia

FARELL eds. (2002). Parc natural del Cadí-Moixeró. Itineraris per l'Alt Urgell, Berguedà i Cerdanya. Ed. Farell, Llibres de muntanya. GARCIA, J. (1986). El parc natural Cadí-Moixeró. L'Erol, nº 16, p. 32-33. GARCIA, J. (1997). Fauna (vertebrats) del Parc Natural Cadí-Moixeró. Ed. Lynx. VIGO et altri (2003). Flora del Parc Natural Cadí-Moixeró i de les serres veïnes. Monografies del Museu de Ciències Naturals.